

Κιλκισίου Βαρθολομαίος: Το κακό βρίσκεται καμιά φορά πίσω από “δικαιώματα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Τερπύλλου Κιλκίς ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυάνης και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος την Κυριακή 28 Ιουλίου 2024, πλαισιούμενος από Ιερείς και Ιεροδιακόνους, τιμώντας μεθέορτα την ιερά μνήμη του Ιαματικού Παντελεήμονος.

Ενώπιον αποτμήματος του Ιερού Λειψάνου του Αγίου, που κόμισε ο Σεβασμιώτατος μια εβδομάδα πριν προς προσκύνηση, τελέστηκε Θεία Λειτουργία, στο τέλος της οποίας ανεχώρησε το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο.

Καθόλη την εβδομάδα τελέστηκαν Ιερές Ακολουθίες με τον λαό του Οικισμού και της ευρύτερης περιοχής των Κρουσίων να προσέρχεται για να προσκυνήσει, να αντλήσει δύναμη, να αγιαστεί και να φωτιστεί, τιμώντας παράλληλα τον προστάτη και έφορό τους Άγιο Παντελεήμονα που επικαλούνται την πρεσβεία του συχνά.

Απευθυνόμενος προς το πυκνό εκκλησίασμα που προσήλθε και σήμερα για να λάβει την ευλογία του Αγίου, ο οικείος Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στην ακουσθείσα Ευαγγελική Περικοπή και στην διδακτική συνάντηση του Χριστού με τους δύο δαιμονισμένους ανθρώπους των Γεργεσηνών.

“Γνωρίζει ο Κύριος, ότι οι άνθρωποι αυτοί κατέχονται από το κακό. Κατοικούν στα μνήματα και κανείς δεν μπορεί να περάσει από τον δρόμο τους. Στα πρόσωπά τους εξάλλου, αποτυπώνονται τα σημάδια του κακού, η μοναξιά, η ακοινωνησία με τους άλλους συγχωριανούς τους, η εσωστρέφεια και η εξουσία της βίας και του φόβου που τους έχουν επιβάλει. Γι’ αυτό και οι άνθρωποι τους αποφεύγουν, μη μπορώντας να τους αντιμετωπίσουν. Μόνο ο Χριστός μπορεί να τους αντιμετωπίσει και αυτό οι δαίμονες το γνωρίζουν καλά. Γι’ αυτό και δεν αντιστέκονται, αλλά ζητούν από τον Χριστό να τους επιτρέψει να αφήσουν τους ανθρώπους και να εισέλθουν στο κοπάδι των χοίρων. Ο Χριστός τους δίνει την άδεια, με αποτέλεσμα οι χοίροι να πέσουν από τον γκρεμό στη λίμνη και να πνιγούν.

Και τούτο το επέτρεψε ο Κύριος προς παραδειγματισμό των κατοίκων της περιοχής, οι οποίοι παρακούοντας τον νόμο του Θεού, που απαγόρευε την εκτροφή χοίρων, αυτοί στο όνομα του κέρδους, βίωναν τα σημάδια του κακού εκτρέφοντας χοίρους. Είχαν επιλέξει την οδό της ειδωλολατρίας, αφού τους χοίρους τους πουλούσαν στους εθνικούς για να κερδίσουν χρήματα και να ζούνε με άνεση, ενώ δεν μπορούσαν να ξεφύγουν από τα πάθη τους, με αποτέλεσμα να μην θέλουν τον Χριστό κοντά τους.

Αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης του κακού μάς διδάσκει πολλά και στη δική μας πραγματικότητα. Πολλές φορές δεν είναι πάντοτε λύση η κατά μέτωπον επίθεση απέναντι στο κακό, αλλά η αποχώρηση από την επαφή μας μ’ αυτό, εφόσον οι φορείς του παραμένουν αμετανόητοι και εφόσον υπάρχει η δυνατότητα να βρεθούμε κάπου αλλού. Έτσι φυλαγόμαστε από την αλαζονεία, ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε μόνοι μας και επικαλούμαστε τη βοήθεια του Θεού με την βεβαιότητα, ότι Εκείνος δεν θα μας εγκαταλείψει.

Το κακό, αγαπητοί μου, άλλοτε φαίνεται καθαρά, καθώς δίνει σημεία της καταστροφικότητας που το συνοδεύει, άλλοτε όμως βρίσκεται κρυμμένο πίσω από αυτό που ονομάζουμε «δικαίωμα» και καλύπτεται πίσω από την δίψα του ανθρώπου για επιτυχία και ευτυχία με κάθε τρόπο. Ακόμη όμως και να το κατανοήσουμε, η δυσκολία έγκειται στο γεγονός ότι δεν είμαστε σε θέση να το

αντιμετωπίσουμε. Το κακό μοιάζει άλλοτε ακατανίκητο και άλλοτε πάλι μας παραπλανά. Μας δίνει την εντύπωση ότι αρκεί η επιθυμία μας, η διάθεσή μας και αυτό θα μπει στο περιθώριο. Είναι ο ανθρώπινος εγωκεντρισμός, ο οποίος δεν αποδέχεται, ότι στη ζωή υπάρχει και η οδός της ταπεινότητας και της υπομονής έναντι του κακού.

Αδελφοί μου, στη σημερινή ευαγγελική περικοπή περιγράφεται η οντολογία του διαβόλου. Ότι δηλαδή ο διάβολος είναι πρόσωπο και το έργο του είναι καταστρεπτικό για όλη τη δημιουργία. Δυστυχώς υπάρχουν πολλοί σήμερα που επηρεασμένοι από ιδεολογικά ή φιλοσοφικά ρεύματα ισχυρίζονται, ότι ο διάβολος είναι απλή προσωποποίηση του κακού, ότι είναι μία ψευδαίσθηση φαντασιόπηκτων που βλέπουν παντού δαιμόνια. Αυτή όμως είναι και η μεγάλη του επιτυχία. Να κάνει τον εκτός Εκκλησίας κόσμο να πιστέψει, ότι δεν υπάρχει.

Γι' αυτό και η Εκκλησία μας δεν παύει να μας διδάσκει την ανάγκη για υπομονή, για αυτοκριτική και μετάνοια και για ακλόνητη πίστη στην πρόνοια του Θεού με τη βεβαιότητα, ότι ο Χριστός νίκησε το κακό σε όλες του τις μορφές με τον θάνατο και την ανάστασή Του. Με τον τρόπο αυτό, ακόμη κι αν το κακό φαίνεται

